

Blaus de llunyania

CARME ROMIA

Blaus de llunyania
evoquen imatges
de somiats paisatges
on no aniré mai.
Com il·lusionista
que improvisa el somni
per haver oblidat
el guió pautat.
Una imatge amb força
envaeix l'escena,
magistral el·lipse
omple el buit del text.
Música salvatge,
expressió afilada,
un gran estel del cel
cau damunt la plana.
Desperta el paisatge
amb seré oratge,
pinta la retina
del color de llum.
Plouen esperances
prenyades de futur,
l'adéu ja té forma
i prenc l'horitzó.

ROMIA, Carme (2017): *Blaus de llunyania*. Valls: Quòrum Llibres.
Col·lecció: Poesia, núm. 3.